8. அரசின் தீர்மானங்கள்

(1) தோல் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் தலைமையிடத்தைச் சென்னையில் அமைத்தல்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"தமிழ் நாட்டிலிருந்து பெருமளவில் உற்பத்தியாகி ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்ற வேலை நிறைவுபெற்ற, ஓரளவு வேலை நிறைவு பெற்ற தோல்களின் அளவு அனைத்து இந்தியாவிலும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்ற தோல்களின் அளவில் 85 சதவீதம் ஆகும் என்பதாலும்,

தமிழ் நாட்டில் தோல் தயாரிக்கும் தொழிலில், சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினரைச் சேர்ந்தவர்கள் பெருமளவில் தொழிலாளர்களாக நியமிக்கப் பட்டுள்ளபடியாலும்,

எனவே, இப்போது,

(1) இந்திய அரசு அமைக்கக் கருதியுள்ள தோல் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் தலைமையிடத்தைச் சென்னையிலேயே அமைத்திட வேண்டும் என்றும்,

(2) சென்னையில் தற்போதுள்ள தோல் ஏற்றுமதி மேம்பாட்டு மன்றம் வேலை நிறைவுபெற்ற தோல்களின் ஏற்றுமதி மேம்பாடு குறித்த கூடுதல் பொறுப்பினையும் ஏற்றுத் தொடர்ந்து செயல்பட அனுமதிக்க வேண்டு மென்றும்,

இந்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதென இம்மேலவை தீர்மானிக்கிறது". என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்திற்கு சற்று விளக்கங்களைக் கொடுப்பது உதவியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4-30)

Tamil Nadu has been the only State in our country with the largest number of tanneries mostly in the small scale sector. At present nearly 350 units are in operation, employing more than 200 thousand workers, mostly belonging to Backward Classes and Scheduled Caste. This industry has been contributing nearly 80 to 85 per cent of the total foreign exchange earnings of leather from India during the last 25 years.

Leather Export Promotion Council was started in the year 1956 with the intention to promote the export of E.I. tanned hides and skins following the policy of the Government to slowly reduce the export of raw hides and skins. This industry responded very well to the move and within a matter of two or three years after the exports of raw hides and skins were banned, it was possible to completely absorb the raw materials and to convert them into E.I. leathers and export them. As a result of the activity of the Council and also the tanners of Tamil Nadu taking vigorous steps towards improving the exports, the country was able to achieve exports up to Rs. 152 crores in the year 1972-73.

In the year 1963 it was decided by the Government of India to set up another Council for promoting exports of finished leathers and leather goods at Kanpur. This Council was also entrusted with the job of exporting wet blue leathers. The majority of the members of the Council belong to leather goods sector and out of 600 members, the actual tanners of wet blue leathers as well as finished leathers are nearly 100. Most of these tanners also belong to the Leather Export Promotion Council in Madras. Although the Kanpur Council was set up in the year 1963, yet the major exports have been taking place only in the semi-finished leathers like E.I., and wet blue leathers which were coming from tanners in Tamil Nadu. During the year, 1972 the Kanpur Council made representation to the Government that less and less of leathers were being made available to the leather goods people and therefore, it was necessary that quota restrictions on the export of tanned leathers should be imposed. The Committee under Dr. Seetharamiah was also formed to go into the problems of the leather industry and this Committee also recommended imposition of quota restrictions. At the same time, it recommended certain incentives for finished leather and leather goods.

Recently it was decided to merge these two Councils which was also recommended by the Seetharamiah Committee and we understand that the headquarters of the merged Council will be located in Delhi or somewhere in the north. We do not know how exactly this Council is likely to perform. But we feel that having 85 per cent of the leather industry in the State of Tamil Nadu, we have a just claim to see that the Council is located in the Southern region. We also feel that following the imposition of quota restrictions when most of the tanneries of the southern region are forced to

convert into finished leathers, these tanneries require all possible support and guidance from the Export Promotion Council. This can only come forth from the Council located in the Southern region.

The apprehension of most of the tanners is that the merged Council is likely to be dominated by the leather goods sector and may, in all probability, not work for the betterment of the tanners who are now requiring all possible help both in the export promotion field and also in the matter of finances.

We are also given to understand that the claim of the Kanpur Council is that since they have been functioning for the last 11 years, they have all the machinery to develop the export of finished leather. So they make a claim for the location of the merged Council.

Recently it was also announced by the Government of India that Leather Export Development Corporation will be formed which will assist the leather and leather goods industries in the production and also export of finished leather and leather goods. We are also given to understand that this Corporation will be located in Delhi. This Corporation is probably going to indulge in trading also. We feel that without giving a chance to the industry in the southern region to show certain results in the field of manufacture of finished leathers, there is no need for such a Corporation to be set up in Delhi, particularly with trading as one of its activities. If this Corporation is set up in the southern region with the close association of the tanners of southern region, we feel that it will definitely bring forward very good result.

Following the announcement by the Government of India that more and more finished leather has to be exported from India, there has been very encouraging response from the tanners of the southern region and during the current year, there has been sizable improvement in the export of finished leather from southern region. In fact, out of Rs. 20 crores that were exported from April–September 1975, nearly 85 per cent was exported from the port of Madras. This clearly indicates that we have all to potential to take up this challenge of conversion from the semi-finished into finished leathers provided all possible assistance is rendered to this industry. Therefore, our claim of the Council to

1975 நவம்பர் 10] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

be retained at Madras and also for Development Corporation to be set up at Madras is fully justified. We hope that once these things are taken care of, the tanning industry in the southern region will very soon grow into a large finished leather industry. It will also have the possibility of developing exports of leather goods in the nearest future.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

"தமிழ் நாட்டிலிருந்து பெருமளவில் உற்பத்தியாகி ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்ற வேலை நிறைவுபெற்ற, ஓரளவு வேலை நிறைவு பெற்ற தோல்களின் அளவு, அனைத்து இந்தியாவிலும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்ற தோல்களின் அளவில் 85 சதவிதம் ஆகும் என்பதாலும்,

தமிழ் நாட்டில் தோல் தயாரிக்கும் தொழிலில், சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினரைச் சேர்ந்தவர்கள் பெருமளவில் தொழிலாளர்களாக நியமிக்கப் பட்டுள்ளபடியாலும்,

எனவே, இப்போது,

(1) இந்திய அரசு அமைக்கக் கருதியுள்ள தோல் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் தலைமையிடத்தைச் சென்னையிலேயே அமைத்திட வேண்டும் என்றும்,

(2) சென்னையில் தற்போதுள்ள தோல் ஏற்றுமதி மேம்பாட்டு மன்றம் வேலை நிறைவு பெற்ற தோல்களின் ஏற்றுமதி மேம்பாடு குறித்த கூடுதல் பொறுப்பினையும் ஏற்றுத் தொடர்ந்து செயல்பட அனுமதிக்க வேண்டும் என்றும்,

இந்திய அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதென இம் மேலவை தீர்மானிக்கிறது.

(பிற்பகல் 4-40)

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I wholeheartedly support this Resolution. But I would like to point out to the Government that the Central Leather Research Institute which is located in Adyar is doing yeoman service in this field by holding every year an annual Leather Trade Fair at which all the tanners from different parts of the country participate and even persons from abroad take part in it. They come and exhibit their finished goods. The Leather Fair which is an annual feature in Adyar has attracted a lot of people and it has shown the high quality

of manufacture which could be attained in leather industry. Recently I found that the carcasses of dogs were taken to this Institute and the dog skin was utilised for the manufacture of excellent ladies' hand-bags, and they were available at the Institute. My feeling is that any Corporation that is set up by the State Government themselves or in conjunction with the Central Government should be set up in conjunction with the Central Leather Research Institute which has got a large amount of experience in this field. Therefore, I commend this Resolution for acceptance. I would like to add that experts in this direction like Dr. Nayudamma who has very wide international experience in the field of leather research should be connected with this venture and their services should be utilised for making this a profitable industry in the Southern region. Thank you, Sir.

* THIRU S. NARAYANASWAMY: Hon Deputy Chairman, Sir, I rise to give my full-throated support to the Resolution moved by the Hon. the Minister for Industries. I have been concerned, as President of the Chamber of Commerce, with this problem for nearly two years. The grievances of all those who are presently engaged in the manufacture of leather finished goods have been repeatedly brought before the Central Government, the Ministry of Commerce and the Ministry of Export Trade. It is the single industry—I repeat, the only industry in India—which has performed its export promotion target. This is number one. This is also the only industry which did not ask for any compensatory foreign exchange in the form of raw material. Out of about Rs. 130 to 140 crores of foreign exchange earned, hardly a sum of Rs. 2½ crores is required for the purpose of importing some special chemicals which are not available in this country. This is the only industry which earns a high ratio of net foreign exchange and has been keeping it up and achieving the target of performance without any let or hindrance. In spite of all the above things, this industry has been badly treated from time to time. I had occasion to participate for two successive years in the Leather Trade Fair held at Guindy to which my hon. Friend Thiru Vasantha Pai also made a reference. When Thiru C. Subramaniam presided over the same, I referred to the hardships caused to them and said that if they were removed, they would export more manufactured leather goods from India and undoubtedly they would be able to earn more

1975 நவம்பர் 10] [Thiru S. Narayanaswamy]

foreign exchange. But, before the Central Government provided them with the machines and instruments necessary for the manufacture of finished leather goods, they had called upon them suddenly not to export semi-finished leather like tanned leather or blue leather, whatever it is. By so doing, the Central Government have caused tremendous amount of hardship to the people in the southern region for the last two years. The situaation has got somehow adjusted for the last one year. Still I would say that the situation is very far from satisfactory. From time to time they have impression on the Central Government that the C.L.R.I. is the one institution in India which successfully and continuously maintained liaison with the industry and the industry also benefited by the outcome of the research of this Institute. Dr. Nayudamma's performance as the head of this Institute attracted the attention of the Central Government and made them call upon him to assume the position of the Director-General. All honour is due to him for the work that he has done. What is important is this: Having established the C.L.R.I. here, this is the focal point for the hides and skins industry in the southern region. Representations have been made from time to time regarding this trade in this part of the country. I do not know what they are going to do by having the Council or Corporation located in the North. It would be a very foolish act. It will be as foolish as locating the Cardamom Board in Delhi and as foolish as locating the Rubber Board in New Delhi. No useful purpose will be served in locating the Leather Export Council in Delhi. I do hope that the very reasonable request contained in the Resolution moved by the Hon. Minister will be taken note of and this will not become one more instance of water being poured—I had almost said on leather—on duck's back. I only want to pay a tribute to one thing and that is for not only the way in which the Leather industry has functioned here, not only for the way in which it has kept up its target of performance of export, but also the way in which the liaison between the Central Leather Research Institute and the industry resulted in larger manufactures, larger exports and larger valued being got by these exports. Once when I said that our exports had gone up, Thiru Subramaniam twitted me saying, "That is because you have got higher value for your exports." I said, "Sir, it is you who needled us for not getting higher prices for our goods saying that our quality was poor. When we prove our quality of exports and obtain better value, you think it is not meritorious enough." I also said, "For your information, the

higher quantum of export and money value thereof is the result both of increased physical export and higher quality of goods." I had to tell him this and give figures. Nevertheless, it seems to me that the position regarding the hides and skins industry is not fully appreciated at the Centre, considering the repeated hardships that are posed. The Seetharamayya Committee Report was partly bad. It has not taken into recognition some of the defects inherent in the tanning trade, particularly in the mofussil of the State.

I have great pleasure in commending this Resolution and I am glad that the Hon. the Minister for Industries came with this Resolution.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் நாராயணசாமி அவர்களும் வசந்த பாய் அவர்களும் முழு மனதுடன் இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் சொன்னது போல், சென்னையிலுள்ள சி.எல்.ஆர்.ஐ. இந்தியாவிலேயே மிக பிரசித்தமானதாக, மிகச் சிறந்த ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையமாக விளங்கி வருகிறது. அந்த ஆராய்ச்சி நிலையம் சென்னையிலே இருக்கிற காரணத்தை வைத்துத்தான், "headquarters of the Leather Industry Development Corporation" சென்னையிலேயே இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். சீதாராமையா சென்னையிலேயே இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். சீதாராமையா கமிட்டி அறிக்கை ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் சென்னைக்கே வராமல் பெங்களூருக்கு மட்டும் போய் விட்டு ரிப்போர்ட் கொடுத்ததாகக் குறை சொல்கிறார்கள். லெதர் எக்ஸ்போர்ட் ப்ரோமோஷன் கவுன்சில் சென்னையில் இருக்கிறது. இதேமாதிரி லெதர் எக்ஸ்போர்ட் ப்ரோமோஷன் கவுன்சில் கான்பூரிலும் இருக்கிறது. சென்னையிலிருப்பது செமி-பினிஷ்ட் லெதர் எக்ஸ்போர்ட்டுக்காகவும் கான்பூரிலிருப்பது பினிஷ்ட் லெதர் குட்ஸ்-க்காகவும் மேனியுபேக்சர்ட் லெதர் குட்ஸ்-க்காகவும் இருக்கின்றன. எனவே எல்லாவற்றிற்கும் வசதியாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் இந்திய அரசு அமைக்கக் கருதியுள்ள தோல் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் தலைமையிடத்தைச் சென்னையிலேயே அமைத்திட வேண்டுமென்ற இந்தத் தீர்மானத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்தத் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆதரித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

" தமிழ் நாட்டிலிருந்து பெருமளவில் உற்பத்தியாகி ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்ற வேலை நிறைவுபெற்ற, ஓரளவு வேலை நிறைவுபெற்ற தோல்களின் அளவு, அனைத்து இந்தியாவிலும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்ற தோல்களின் அளவில் 85 சதவீதம் ஆகும் என்பதாலும்,

தமிழ் நாட்டில் தோல் தயாரிக்கும் தொழிலில், சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினரைச் சேர்ந்தவர்கள் பெருமளவில் தொழிலாளர்களாக நியமிக்கப் பட்டுள்ளபடியாலும்,

எனவே, இப்போது,

(1) இந்திய அரசு அமைக்கக் கருதியுள்ள தோல் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் தலைமையிடத்தைச் சென்னையிலேயே அமைத்திட வேண்டும் என்றும்,

(2) சென்னையில் தற்போதுள்ள தோல் ஏற்றுமதி மேம்பாட்டு மன்றம் வேலை நிறைவுபெற்ற தோல்களின் ஏற்றுமதி மேம்பாடு குறித்த கூடுதல் பொறுப்பினையும் ஏற்றுத் தொடர்ந்து செயல்பட அனுமதிக்க வேண்டுமென்றும்,

இந்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதென இம் மேலவை தீர்மானிக்கிறது ".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) அலுவல் வரிசையில் மாறுதல்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

" மேலவை விதிகளின் 21 (3) விதியின்படி இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் இடம் பெற்றுள்ள இனம் இரண்டிலுள்ள சட்ட முன்வடிவுகளில் 5-வது இன மான 1975 ஆம் ஆண்டு, மாநில வக்ஃப் வாரியம் (தனியதிகாரியின் பணிகளைச் செய்திறனுக்குதல்) சட்ட முன்வடிவும், 6-வது இனமான 1975 ஆம் ஆண்டு, தனியார் மின் வழங்கு நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) திருத்த சட்ட